

§ 5 i Reglementet for Statsrevisorer, som om den ogsaa skulde gælde Ministrene. Nej, jeg kan forstaa den ærede Ordfører, at jeg kan godt læse, at denne Paragraf handler om Statsrevisorer, men jeg mener unægtelig, at naar de ikke kunne faa Svar inden 2 Maaned, efter at de have stillet deres Spørgsmaal, bør Sagen paatales, fordi det da ser ud, som om Ministeriet har overskredet den Tid, der kan hengaa, inden Svaret gives.

Af andre Ting, der er fremdragne af Mindretallet, skal jeg fremhæve, at Ekspropriationsudgifterne ved det ekstraordinære Fæstningsbyggeri ere urimelig store. I Gennemsnit har man betalt 5000 Kr. pr. Td. Land, nøjagtig 4,934 Kr. Vi have gentagne Gange anket over, at Ekspropriationsudgifterne vare for store ved Jernbaneanlæg, og have været tilbøjelige til at træffe Forholdsregler herimod, men skulde der ikke her være Grund til at tro, at de ogsaa ere for store ved de ekstraordinære Fæstningsforanstaltninger? Endelig ses det af Betænkningen Side 357, at de Kaptajner, som have rejst (Meyer og Bidstrup) til Udlandet for at efterse alt det Skyts og de Taarne, vi faa, ikke alene have rejst for Staten og Statens Bestillinger, men ved Siden deraf ogsaa have drevet privat Beskæftigelse. De have tillige, saa vidt man kan se — hvis jeg tager fejl deri, beder jeg den højtærede Minister rette mig — foretaget en Rejse til Grusonværk for at modtage et 15 Centimeters Pansertaarn, og Kaptajn i Artilleriet Raabye, har foretaget en Rejse til England for at afslutte Kontrakt om 2 Forsvindningstaarne til Middelsgrundsfortet. Det første Taarn skal, efter hvad der er sagt mig, ikke anvendes til andet end til Selvbefatningens Gardehøjsfort, og man ser saaledes, at Stat og Selvbefatning gaa imellem hinanden, som de kunne bedst. Sluttelig er der saa Rejseudgifterne for de paaagældende Officerer. Disse Rejseudgifter i Udlandet forekomme mig urimelig høje. For Krigsministeriets Bedkommende hedder det, at de foruden Dækning af Rejseudgifterne faa fra 25 og 20 til 16 Kr. om Dagen, alt efter som det er en Oberst, Kaptajn eller Premierløjtnant, der rejser. Marineministeriets Udgifter ere endnu højere. En Kommandør faar, foruden Dækning af Rejseudgifterne, i England 32 Kr., i andre Lande 24 Kr. om Dagen, en Kaptajn 27 Kr. i England og i andre Lande 20 Kr., og saaledes nedad foruden Udrustningshjælp. Der er altsaa en synkende eller stigende Skala, alt efter som man tager det. I det hele oplyses man om, at

Rejseudgifterne ere forfælskelige, ikke alene efter de Personer, der rejse, men ogsaa forfælskelige for de samme Personer efter de forfælskelige Ministerier, og i de samme Ministerier forfælskelige efter de forfælskelige Lande. Var det ikke ønskeligt, om man kunde faa disse Forhold lovordnede, saa at man fik en Lov om, hvilke Dagpenge der skulde gives til de forfælskelige Personer, der rejse i Statens Tjeneste? Det er det, jeg har tilstøt ved at fremføre denne lille Bemærkning.

Jeg maa maaske til Slutning tilføje, at jeg haade i Genhold til Helheden og i Genhold til Enkelthederne, men naturligvis gaende ud fra Helheden, da Enkelthederne ikke kunne være afgørende i saa Henseende, opfordrer mine Meningsfæller til at stemme imod, at dette Statsregnskab godkendes.

Ordføreren (Rump): Det vil kun være saa Bemærkninger, jeg skal tillade mig at gøre. Jeg skal ikke komme ind paa det ærede Mindretals Udtalelser om, hvad der taler imod de foreløbige Finansloves Grundlovsmæssighed i det hele. Det er sagt tidligere, og jeg vil tillade mig at gentage det, at det ærede Mindretals hele Argumentation om, hvad der maa staa i en foreløbig Lov eller rettere, hvad der maa gives ud i Genhold til en foreløbig Lov, ikke kan bestemmes efter de midlertidige Love, det er to helt forfælskelige Ting, der albeles ikke have noget med hinanden at gøre. De midlertidige Love ere vedtagne af Rigsdag og Regering og stadfæstede af Kongen, og da de kun ere bestemte til at gælde en ganske kort Tid, 14 Dage eller en Maaned, kan Reglen om, at man med Hensyn til dem maa indskrænke sig til de nødvendige løbende Udgifter, ikke finde Anvendelse paa den foreløbige Finanslov, naar det er givet, at man ikke faar nogen rigtig Finanslov, og navnlig naar Forholdet er det, at vi have faaet foreløbige Finanslove en 4—5 Aar i Træk; saa kan man ikke blive staaende derved. Det vilde ogsaa have været overmaade bekæmt for det ærede Medlem og hans Meningsfæller, thi saa vilde Partiets Virksomhed og Omhu for de midlertidige Finanslove have faaet sin gode Løn. Det ærede Mindretal kan ikke slutte saaledes, som det syntes at gøre af mine Udtalelser — det sagde det vel ikke udtrykkelig, men det laa i Ordene — at Flertallet var ligegyldigt ved, hvad der kom til at staa paa de foreløbige Finanslove, hvad der gives ud i Genhold til dem. Vi beklage lige saa meget som den Side, hvortil det ærede Mindretal hører, at vi ere komne ind i saadanne Tilstande, at vi maa have foreløbige Finanslove, og vi have fuldstændig Ose for den